

РЕШЕНИЕ

№ 4644

гр. София, 11.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 12.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4015** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на „ДЕНИЗ ГУЩЕРА ТРЕЙД“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Ш. Е. Я., управител, със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2078-0132635/14.03.2023г., издадена от началник отдел "Оперативни дейности-С." в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка "запечатване на търговски обект – магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] стопанисван от „ДЕНИЗ ГУЩЕРА ТРЕЙД“ ООД и забрана за достъп до него за срок от 14 дни" на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

Дружеството обжалва заповедта, като сочи, че издаването ѝ е в противоречие с материалния закон поради липса на мотиви, тъй като проверяващият орган не е доказал безспорно, че е на лице ощетяване на фиска, заплахата за това или укриване на данъчни задължения. Излага доводи, че приложената ПАМ не е в съответствие с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН, свързани с предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и отстраняване на вредните последици от тях. Твърди също, че необосновано органът е приел, че извършеното нарушение "причинява значителни и трудно поправими вреди" на държавния интерес

и фискалната политика. Сочи нарушение на основни принципи на АПК, а именно истинност и служебно начало. Иска се от съда да прогласи заповедта за нищожна, алтернативно същата да бъде отменена като незаконосъобразна, поради нарушение на материалното право, допуснати съществени административнопроцесуални нарушения при издаването ѝ, както и несъответстваша на целта на закона.

В с.з., жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответникът - началник отдел "Оперативни дейности" в С., Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. Л., която оспорва жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, Трето отделение, 7-ми състав, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

При извършена проверка на 01.03.2023 г. в 11:27 часа, на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – магазин за хранителни стоки находящ се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] стопанисван от „ДЕНИЗ ГУЩЕРА ТРЕЙД“ ООД е констатирано, че дружеството, в качеството му на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н - 18/13.12.2006 г. на министъра на финансите за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, не регистрира и отчена всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта ФУ, с което е допуснало нарушение на разпоредбите на същата.

Извършена е контролна покупка на обща стойност 1, 20 лв., като сумата е заплатена в брой от Т. К.-ГИП, за която не е издаден фискален касов бон от монтираното в обекта устройство модел " DATECS DP - 25", вер.2.0 с рег № 4277088/23.06.2020г. в НАП, с ИН на ФУ DT519025 и ИН на ФП № 02519025. Отпечатан е КЛЕН, от който е видно , че гореспоменатата продажба не е отразена като регистрирана чрез издаване на касов бон.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка /ПИП/ Серия АА № 0132635/01.03.2023 г., съставен на основание чл. 110, ал. 4 във вр. с чл. 50, ал. 1 от ДОПК.

На 14.03.2023 г. началник отдел "Оперативни дейности" – С. при ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП издал оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК-С2078-0132635/14.03.2023г. , с която на търговеца е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни.

Заповедта е връчена на управителя на търговеца на 14.03.2023г., видно от разписка за връчване, приложена по делото.

С жалба от 24.03.2023г., заповедта е оспорена по административен реда, като с решение № ГДФК-89 от 28.03.2023г. на директор на дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „ Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, е оставена без уважение. Решението е връчено на жалбоподателя на 10.04.2023г.

С жалба вх. № 1587-264/25.04.2023г. на НАП, ГД „ФК“ отдел „ОД“, заповедта е оспорена и по съдебен ред пред АССГ, във връзка с което е образувано настоящото

производство.

По делото са приети представените с административната преписка писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена чрез ответния административен орган в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана с оглед нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 3 от ЗДДС и Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП, а именно Началника на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, в качеството му на орган по приходите.

Заповедта е издадена в писмена форма съгласно чл. 59 от АПК, в която са изложени фактически и правни основания.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б „а“ от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС принудителната административна мярка се налага с мотивирана заповед от органа по приходите или от оправомощено от него лице. В тежест на административния орган е да установи всички фактически основания, обуславящи необходимостта от налагане на ПАМ. В тази връзка следва да бъде отбелязано, че принудителната административна мярка не представлява санкция и във всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща преследваната от закона цел, визирана в чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания. Последната разпоредба предвижда, че за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки.

В процесния случай в заповедта са изложени мотиви, че налагането на ПАМ е необходимо за преустановяване и предотвратяване на административни нарушения и последиците от тях, тъй като с нарушаването на реда за издаване на документ за доставка/продажба, търговецът е станал причина за възникването на вреди за фиска. Сочи се, че не са отчитани приходи, което е довело до отклонение от данъчно облагане.

Компетентният орган е изложил мотиви във връзка с определения срок на действие на ПАМ, като е обосновал продължителността на мярката от 14 дни с местонахождението на обекта, който е на оживено място и реализира голям дневен

оборот, както и с обстоятелството, че във връзка с извършваната в обекта търговска дейност са му налагани няколко имуществени санкции, в тая част и два броя ЗПАМ. На следващо място, посочено е, че нарушителят отдавна извършва търговска дейност и следва да е наясно с изискванията към същата. С оглед на това е направен извод, че създадената организация в този търговски обект няма за цел спазване на нормативните изисквания, а целта е именно отклонение от данъчно облагане. Накрая се сочи, че срокът на наложената ПАМ съответства на извършеното нарушение и нанесената с него вреда.

Тези мотиви на административния орган са бланкетни, необосновани и неподкрепени с доказателства. На първо място, не е ясно какво характеризира организацията в обекта като такава целяща отклонение от данъчно облагане. Времето, през което лицето е извършвало търговска дейност, не е достатъчно основание, за да бъде формиран извод за наличие на намерение за отклонение от данъчно облагане. Аргументите за настъпили вреди за бюджета също са неконкретизирани по своя размер, не се сочат данни за други извършени нарушения от същото лице или за неплатени публични задължения, с които да бъде обосновано твърдението на органа за предприети действия за укриване на приходи.

Действително, в правомощията на органа е по целесъобразност да определи срока /продължителността/ на наложената ПАМ, но следва в тази насока да са изложени конкретни мотиви, въз основа на които да бъде извършен контрол за съответствието на акта с целта на закона - чл. 146, т. 5 от АПК. След като законодателят е предвидил срок до един месец за действие на принудителната мярка, то административният орган е следвало да изложи мотиви за приложения 14-дневен срок, който надхвърля минималния. Изложените аргументи под заглавие „мотиви относно продължителността на срока“ не съдържат конкретни обстоятелства, обосноваващи направения извод за необходимост от налагане на санкция в посочения размер, който е значително по-голям от минимално установения в закона. Липсата на мотиви в тази насока представлява съществен порок на заповедта, който възпрепятства съда да прецени дали органът е упражнил това свое правомощие в съответствие с целта на закона, което е едно от основанията за отмяна, предвидени в чл. 146 АПК.

Наред с това, видно от изложеното в заповедта, извършеното нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС е първо за жалбоподателя. С оглед на това не се установява системност в поведението му, а още по-малко организация, създадена с цел отклонение от данъчно облагане, както сочи административният орган. В случая, както твърди жалбоподателя, от описаното в Протокола за извършена проверка действително не става ясно каква точно покупка е извършил органът по приходите и то на стойност 0,50 лв. в магазин за домашни потреби. Освен това продажба на стойност от 0,50 лв. от гледна точка интереса на фиска не би могла да се определи като значителна и да обоснове спиране дейността на обекта за 14 дни. С оглед на това приложената ПАМ се явява прекомерна, засягаща в неоправдано голяма степен правната сфера на дружеството спрямо преследваната цел и поради това противоречи на принципа за съразмерност при упражняване на административната дейност, визиран в чл. 6, ал. 2 от АПК, който е общ принцип в административното право. При това положение, дори и да се приеме, че разпореждането на органа за налагане на ПАМ е мотивирано и е издадено в изпълнение на закона, то административният акт следва да бъде отменен поради противоречието му с основополагащ правен принцип, какъвто е настоящият случай.

Видно от доказателствата по административната преписка, за същото нарушение на чл.118, ал. 1 от ЗДДС на жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение, с което е инициирано производство по ангажиране на административнонаказателната му отговорност. От своя страна, административнонаказателната санкция също има предупредителна и превъзпитателна цел съгласно чл. 12 от ЗАНН, с налагането на която може да се постигне индивидуална превенция спрямо търговеца и предотвратяване извършването на други нарушения под страх от налагане на санкция и то при условията на повторност.

С оглед на всичко гореизложено съдът намира, че оспорваната заповед е незаконосъобразна поради нарушение на материалноправни разпоредби и противоречие с целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, III отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ДЕНИЗ ГУЩЕРА ТРЕЙД“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Ш. Е. Я., управител, със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2078-0132635/14.03.2023г., издадена от началник отдел "Оперативни дейности-С. " в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка "запечатване на търговски обект – магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] стопанисван от „ДЕНИЗ ГУЩЕРА ТРЕЙД“ ООД и забрана за достъп до него за срок от 14 дни" на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: